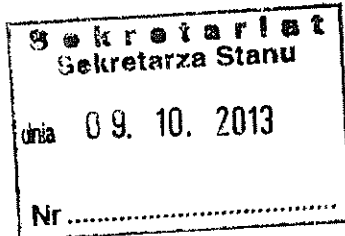

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

FN-6/062/61-10/MPO/2013/RD-104339

Warszawa, dnia 9 października 2013 r.

BARDZO PIKNE!

*Pan Dyk. Kudelski
Pani Dyk. Nęziśłowska
09.10.2013*

Pani
Małgorzata Hirszel
Sekretarz Komitetu Stałego
Rady Ministrów

*P. P. M.
Kudelski
09.10.13*

Stanowia Pani Sekretar.

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 października br., nr DP-WP/0201/3/2013/100/PM, dot. KRM-24-156-13 ZD62, zawierającego odpowiedź resortu sportu i turystyki na uwagi Ministerstwa Finansów do zgłoszonego przez Ministra Sportu i Turystyki projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym, uprzejmie proszę o przyjęcie następującego stanowiska.

Na wstępie pragnę poinformować, że Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje wcześniejsze stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 4 października br., nr FN-6/062/61-9/MPO/BMI8R-RWPD-100218/2013/RD-102322. Uprzejmie informuję, że nie jest również możliwe udzielenie pożyczki z budżetu państwa z ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że przyjęte rozwiązania w odniesieniu do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego stanowią implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, w której ustawodawca unijny nałożył na każde Państwo Członkowskie obowiązek czuwania nad stabilnością systemu bankowego, tzn. nad utworzeniem i urzędowym uznaniem na swoim terytorium systemu gwarancji depozytów (por. art. 3 dyrektywy).

Z tego też obowiązku wynikają szersze uprawnienia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w stosunku do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, które nie powinny być w prosty sposób transponowane na uprawnienia w stosunku do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego. Należy bowiem wskazać, iż jest to odmienna sytuacja niż w przypadku propozycji utworzenia Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, gdyż dyrektywa Rady 90/314/EWG nałożyła na organizatorów i/lub punkty sprzedaży detalicznej na wypadek swojej niewypłacalności obowiązek posiadania dostatecznego zabezpieczenia. Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest zaś jedynym istniejącym, a zatem podstawowym systemem gwarancji w sektorze usług bankowych. Oznacza to, że nie pełni funkcji rezerwy finansowej, uzupełniającej podstawowy system zabezpieczeń, jak będzie to miało miejsce w przypadku Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, ale konstituuje zasadniczy i wyłączny system gwarancji depozytów, stabilizując sektor finansowy w Polsce.

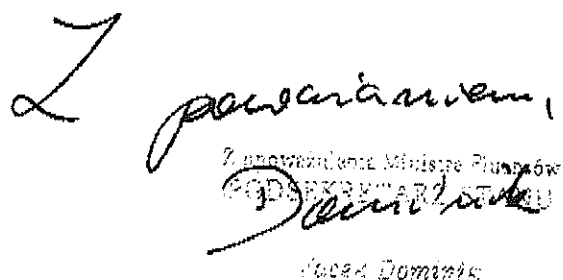
W odniesieniu do uwagi o partycypacji budżetu państwa przy tworzeniu Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego na podstawie art. 93 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344) należy wyjaśnić, że przedmiotowy przepis nie znalazł nigdy zastosowania, a Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny został utworzony i sfinansowany przez swoich członków, bez udziału budżetu państwa. Ponadto należy zaznaczyć, że obydwie instytucje zostały utworzone około 20 lat temu, a więc w całkowicie odmiennych realiach społeczno – gospodarczych oraz prawnych. W obecnej sytuacji gospodarczej i na obecnym etapie rozwoju rynku finansowego wydaje się, że nie ma przeszkód, by – jak wskazuje resort finansów – pozyskać inne źródło finansowania działalności Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego w początkowym okresie funkcjonowania, np. z kredytu bankowego.

Odnosząc się do opinii Ministra Sportu i Turystyki, jakoby oparcie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego na idei samofinansowania miało odzwierciedlenie w projekcie założeń, należy podkreślić, że oprócz wykreślenia z katalogu źródeł finansowania Funduszu pkt. 5, koniecznym jest usunięcie z tekstu projektu wszelkich zapisów dotyczących partycypacji środków budżetu państwa przy tworzeniu i funkcjonowaniu projektowanej instytucji.

W tym miejscu pragnę ponownie wskazać, że tematem spotkania w dniu 5 lipca br. była m.in. kwestia udzielenia Funduszowi pożyczki ze środków budżetu państwa, jednakże nie została złożona ostateczna deklaracja resortu finansów co do uwzględnienia prośby

Ministerstwa Sportu i Turystyki. Dodatkowo należy podkreślić, że konieczność poszukiwania innego źródła finansowania działalności Funduszu w pierwszym okresie funkcjonowania została wskazana już w piśmie Ministra Finansów z dnia 20 maja br., sygn. FN-6/0310/61-2/MPO/RWPD-32922/2013/RD-47713/2013, i była podtrzymywana przez przedstawicieli resortu finansów na każdym etapie uzgodnień projektu. Jednocześnie, w piśmie do Ministra Sportu i Turystyki z dnia 5 września br., sygn. FN-6/0310/61-6/MPO/RWPD-69509/2013/RD-91749/2013, poinformowano o odmowie zabezpieczenia w ramach rezerw celowych budżetu państwa kwoty 2.000 tys. zł na utworzenie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego.

Ponadto, w projekcie ustawy budżetowej na rok 2014 przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 27 września br., nie zostały uwzględnione środki w wysokości 2.000 tys. zł z przeznaczeniem na utworzenie i działalność Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego oraz nie uwzględniono zwiększenia środków na wynagrodzenia w części 40 – Turystyka. Zatem zawarte w projekcie założeń stwierdzenia dotyczące „zaplanowania dodatkowo w projekcie budżetu państwa na rok 2014” środków na ww. cele muszą zostać usunięte.

Z poważaniem,
Zastępca Ministra Finansów
Jacek Dominik

Do wiadomości:

Pan Grzegorz Karpiński
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Sportu i Turystyki